

BROEDPLAATS BERLIJN

Ze testen prototypes in de woonkamer en eten aan een hoge tafel in de gang. Bij kostuumontwerper Gabriela Reumer en meubelmaker Andreas Haussmann lopen wonen en werken namelijk nogal door elkaar.

fotografie SABRINA ROTHE productie BERGDORF AG
tekst MIRKO BEETSCHEN vertaling LISA GOUDSMIT

Links Doorkijkje naar de gastenkamer, met bed Sevenfeetup van Atelier Haussmann.
 In plaats van behang bevestigde Gabriela verschillende stoffen op een groot paneel, dat ze aan de muur hing.
Onder De werkplaats van Atelier Haussmann, in een oude loods.
Linkerpagina Andreas gebruikte schrootafval om eigenhandig een keuken te bouwen. De zwarte cementtegels zijn van Via.

Het uitzicht op het Treptower Park gaf de doorslag: in dit appartement in de Berlijnse wijk Treptow wilden Gabriela Reumer en Andreas Haussmann graag wonen. Het 165 vierkante meter grote appartement was in slechte staat, dat wél. De keuken was compleet afgeleefd, de oude houten vloeren moesten worden gereinigd en opnieuw behandeld. Maar Gabriela en Andreas zaten vol ideeën en verbouwden de grote kamers tot een woning in hun eigen stijl. Hiervoor leefden ze jarenlang op een oude zolder, dus aan een officiële indeling van een huis hechten ze niet erg. Of aan meubels. Veel van de meubels blijven dan ook maar even in het appartement: als meubelontwerper en -maker gebruikt Andreas hun eigen huis regelmatig als testlaboratorium, om te zien of zijn ontwerpen bestand zijn tegen dagelijks gebruik. En tegen de kritische blik van Gabriela!

TROUWE FANS

Gabriela groeide op in het Zwitserse Locarno, waar ze een kleermakersopleiding volgde. 'Ik zat in die tijd in een vrij punky fase en wilde eigenlijk naar Florence om poppenmaker te worden,' lacht ze. 'Maar dat vonden mijn ouders helemaal niets.' Ze kwam uiteindelijk in Berlijn terecht nadat ze een Duitse kostuumontwerper had ontmoet die in Zwitserland aan een filmproject werkte. Hij huurde Gabriela in als assistente en nam haar mee naar Berlijn. Sindsdien werkt ze als kostuumontwerpster en heeft ze al met verschillende Duitse regisseurs samengewerkt. Daarnaast werkt ze mee aan het bedrijf van Andreas en zijn broer Rainer: Atelier Haussmann. 'Gabriela heeft een goed oog voor kleuren en textiel,' vertelt Andreas. 'Ze helpt ons niet alleen met de textielcollectie, maar ook met de kleurconcepten en onze tentoonstellingsontwerpen.'
 Op dit moment bevindt Atelier Haussmann zich in een overgangsfase: het is nog te klein voor extra personeel, maar het administratieve werk wordt steeds meer, zodat er eigenlijk te weinig tijd is voor het creatieve proces. Maar Gabriela, Rainer en Andreas zijn optimistisch. 'We vullen

Helemaal links De houten zitgedeeltes van de krukken Herrenberger worden traditioneel gedraaid in een werkplaats in de Berlijnse wijk Kreuzberg.

Links Andreas last de gecompliceerde constructie voor een van zijn Sevenfeetup-bedden.

Onder Een oud flessenrekje uit de kelder van Andreas' ouders is hier omgetoverd tot nachtkastje.

elkaar perfect aan,' vindt Andreas. 'Ons bedrijf is klein, en het aantal orders groeit langzaam maar gestaag. In de wereld van de architectuur hebben we al een paar zeer trouwe fans. En dat een grote interieurzaak uit New York plotseling een complete container vol met onze meubels bestelde, gaf goede hoop voor de toekomst.'

PRECIES WERKJE

De officiële werkplaats van Atelier Haussmann bevindt zich in een oude loods op het terrein van een voormalige Oost-Duitse televisie-omroep, waar vóór de val van de Berlijnse Muur zo'n vierduizend mensen werkten. Nu ontwikkelen Andreas en Rainer hier vooral nieuwe ideeën en bouwen ze er prototypes. Een groot deel van hun meubels worden tegenwoordig in andere fabrieken geproduceerd. Het enige meubelstuk dat de broers nog volledig zelf maken is hun bed Sevenfeetup. Dat is nog een hele uitdaging, met z'n stalen frame van veertien gebogen delen. Stalen buizen kunnen alleen in een bepaalde straal gebogen worden, maar om het bed eleganter te maken, willen de ontwerpers kleinere bochten. De oplossing is een afgietsel voor elke bocht te gebruiken en de buizen zó te lassen dat er geen bevestigingsnaden zichtbaar zijn. Een precies werkje dat de gebroeders Hausmann nog altijd het liefste zelf doen. atelierhaussmann.de

ATELIER HAUSSMANN INTERIEUR

De boekenplanken Pogibonsi maken al deel uit van de Atelier Haussmann-collectie, maar fauteuil Hotel Bologna is nu nog een prototype. Andreas Haussmann test de stoel in zijn eigen huis. Pas als die bestand blijkt tegen dagelijks gebruik, wordt hij opgenomen in de vaste collectie.

INTERIEUR ATELIER HAUSSMANN

Op de antieke tegelkachel staat een verzameling Chinese lantaarns.

Rechts Atelier Haussmann is gevestigd in een oude loods, waar veel natuurlijk licht binnenvalt. De perfecte plek voor Andreas en zijn broer Rainer om hun meubelontwerpen te ontwikkelen.

Rechtsonder De werkplek van Gabriela: hoge ramen, veel daglicht. En stofstalen, curiosa, boeken en tijdschriften die als inspiratiebron dienen.

ATELIER HAUSSMANN ZO BEGON HET

De in Zuid-Duitsland geboren Andreas Haussmann volgde in Berlijn een opleiding tot cameraman. Naast zijn camerawerk begon hij thuis, in een loft in de wijk Kreuzberg, zijn eerste meubelstukken te ontwerpen en te maken. Niet veel later verhuisde zijn broer Rainer, monteur, ook naar Berlijn. Met z'n tweeën maakten ze hun eerste meubelcollectie van metaal en presenteerden deze op de meubelbeurs van Milaan in 1991. 'We werden overspoeld met opdrachten,' vertelt Andreas. 'Uiteindelijk kocht een Italiaanse producent de licentie voor alle vijf de ontwerpen, en hebben we een paar jaar heel succesvol samengewerkt.'

De Italiaanse producent overleed echter en het label werd opgeheven. De broers Haussmann werken daarna alleen nog in opdracht en produceerden een tijdlang geen zelfontworpen meubels. Pas in 2005 maakten ze het prototype van hun bed Sevenfeetup. In 2008 lanceerden ze Atelier Haussmann tijdens de meubelbeurs in Keulen als label. Daarvan is Sevenfeetup inmiddels het bekendste stuk.

Voor Andreas is het belangrijk dat hun meubels een 'ziel' hebben. 'Ik zou ze zelfs niet eens 'design' willen noemen,' legt hij uit. 'De functie en het materiaal moeten op een natuurlijke manier de vorm bepalen, zonder dat deze uiteindelijk te sober wordt. Soms slaagt een idee, vaak ook niet. Het duurt een poosje totdat een nieuw product ons volledig overtuigt – vandaar dat onze collectie nog niet zo groot is.'

